

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIIII.

Macrobius tribus in locis ope manuscripti codicis, nitori suo restitutus. Cap.
21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

iam in Dionis Smyrnei mentione incidi, sine pro
iniuria facere non possum, quin & versus aliquos
eiusdem, quos inveni, elegantes, cum ipsum P.
studiosis communicem, praesertim cum eos a P.
Vrsino viro doctissimo, quiq. diligentia facili-
nes, qui ante ipsum rem eandem aggredi tent-
superavit, non videam observatos. Versus hi.

Αμερε κυ ερωχρεια διος τεκος ηδ ε θαλασσα
Τιπτε ποσον θνατῖσι, καὶ ἀθανάτοισι χαλῖσι
Τυτθὸν ἔφατ, τί νυ ποσον ἀπέρθεο, καὶ τιπτε
Ταλῖκον ὡς πάντεσσι χαλὸν τ' ἔρρετα τέκος
Αἴρειον, ἄσορρον, μορφᾷ νόον ἐδὲν ὄμοιον
Εἰς τί δὲ νιν πᾶνδον καὶ ἐκατόβλον ὠπασαμένη
Ὡς μὴ πικρὸν ἔοντα διωαίμεθα τλῶν ἀνδρῶν

Macrobius tribus in locis ope manifesti
codicis nitori suo restitutus.

CAP. XXI.

MACROBIUS lib. 5. cap. 18. Saturnalis
sic inquit: Morem verò Aetholis fuisse, uno tantum
modo pede calciato in bellum ire, ostendit clarissimus
Euripides scriptor Tragicus, in cuius Tragedia
Meleager inscribitur, nuncius inducitur, descriptus
quo quisque habitu fuerit ex ductus, qui ad arma
capiendum conueherant. in eo hi versus sunt:

Τελαμῶν δὲ χρευστῶν αἰετὸν πέλειπτος ὄπῃ
Πρόβλην κα θεός, βόρυσσι δ' ἐσέφων καὶ εἶπε
Σαλαμίνα κοσμήσῃ πατρίδα τλῶν ὀδοαίμεθα

καὶ θεὸς δὲ μίσιμ' ἀρκάς ἀταλάντη κυνίας

καὶ τῷ ἄρχουσά, πελέκως δὲ δίσομον

Γένυ, πέπλ' ἀλλακταίος· οἱ δὲ θεοῖου

Παῖδες τὸ λαὸν ἵχνος ἀναρβυλοὶ ποδὲς

Τὸν δὲ ἐν πεδίλοις ὡς ἐλαφρίζων γόνυ

Ἐχοιεν, δὲ δὴ πᾶσι αἰτωλοῖς νόμος. *Hæc ille.*

Quod in quarto versu hic legitur, καὶ θεὸς δὲ, su-

spectum mihi semper fuit: sed cum quid pro illo sub-

stituendum mihi esset, dubitarem, tandem incidi

in Macrobiū manu exaratum, ubi hunc locum sic

scriptum legi, καὶ ἀρίδης δὲ μίσιμ'. nec hoc quidem

bene, sed ad veram lectionem quā proximè acce-

dens, puto enim ex vestigiis antiquis legendum, hoc

πῶτο: καὶ ἀρίδης δὲ μίσιμα. Quāto enim castos

et pudicos tam viros quā feminas odio bonus

prosequatur, satis est colligere vel ex uno Euripideis

Hippolyto. Et Atalantem perpetuam virginitatem

voluisse, notius est, quā ut probari debeat: quare

relictis multorum testimoniis, unius atque alterius

contentus ero. Helianus itaque in varia historia,

præter alia multa et hoc de Atalante memorat:

Vestitu tenui inornatoq, et eiusmodi, qui non ab-

borreret à Diana, amiciebatur. Dicebat enim se il-

lam tam in hoc imitari, quā in eo, quod perpe-

tuam virginitatem cōservare stāvisset. Et Hiero-

nymus contra Doumianum: Referunt fabula Ata-

lantam Calydoniam virginem, semper in venati-

bis, semper in sylvis, non tūmentes viros femina-

D rum,

rum, fastidiaq; conceptuū, sed expeditam & castam
 amasse virtutem. Idem lib. 5. cap. 20. Hoc in
 ad fidem sensus faciendam, quod vliginosa sint
 sola Gargara provincia montis, sed & vniuersa
 Mysia arua, adhiberi potest testis Aeschylus, *Μυ-
 σία ὅλη*. In eodem manuscripto codice, cuius
 feci mentionem, hoc pacto legitur, *ἰὼ καί τις
 ὅλη*. Unde ego conicio legendum, *ἰὼ καί τις
 οἰαί τ' ὅλη*. & hanc veram & genuinam
 loci esse scripturam, cum multis argumentis,
 iam necessarium non est, probare possem, uno alio-
 tero contentus erō. Primum quidē veteris scripturae
 vestigia multum ad hanc lectionē confirmant
 ciunt, etsi hac auctoritas nō satis causa habet,
 lectionē mutandā putemus: in mediū praeerea
 veniat, qui id etiam testetur. Verba Strabonis
 13. haec sunt: *ῥεῖ δ' ἐν τῇ Τημερίᾳ ποταμῷ
 ἐνθάδων εἰς τὸν καίκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς
 ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰχύλον καὶ τὴν
 ἄλιν τῇ ἐν Μυρμιδόνι περὶ λόγῳ.*
 ἰὼ καί τις μύσισαι τ' ὅλη. Idem lib.
 cap. 19. Taceo illud Plautinum, cum ait: *Mecum
 habet pagus, morbus, es.* & quod alibi Virgilius
 -Curetum sonitus, crepitantiq; ara. In eodem
 manuscripto codice pro, pagus, legebatur *patagus*,
 unde ego coniectura ductus pro *pagus*, legendum
 puto, *patagus morbus, es.* Patagus enim, teste Pa-
 lo apud Festum, est genus morbi.

Ant. Mus.
 Varia Lecta
 LIII
 28